

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudkyň Evy Šonkové a Sylvie Šiškeové v právní věci žalobce: **V. P.**, proti žalovanému: **nejvyšší státní tajemník**, se sídlem Jindřišská 34, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2024, č. j. MV-110479-4/SR-2024, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 15 Ad 20/2024, o námitce podjatosti vznesené žalobcem,

t a k t o :

Soudce Městského soudu v Praze Mgr. Bc. Jan Schneeweis **není vyloučen** z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 15 Ad 20/2024.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce v řízení vedeném u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) pod sp. zn. 15 Ad 20/2024 namítl podjatost soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise, člena senátu, jemuž byla věc dle rozvrhu práce přidělena k projednání.

[2] Ze soudního spisu vyplývá, že žalobce se ve shora uvedené věci domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž byl postaven mimo výkon služby v důsledku zrušení služebního místa na Ministerstvu kultury. Ve věci postavení žalobce mimo výkon služby rozhodoval městský soud již v řízení vedeném pod sp. zn. 14 Ad 13/2020. Rozsudek vydaný městským soudem v tomto řízení byl zrušen Nejvyšším správním soudem. Další rozsudek městského soudu vydaný v témže řízení byl znovu zrušen Nejvyšším správním soudem a spolu s ním bylo zrušeno i rozhodnutí žalovaného. Nyní projednávaná žaloba směřuje proti novému rozhodnutí žalovaného vydanému v návaznosti na rozhodnutí soudů.

[3] Námitku podjatosti žalobce zdůvodnil tím, že zmíněný soudce byl členem senátu, který dvakrát rozhodoval ve věci vedené pod sp. zn. 14 Ad 13/2020. Zdůraznil, že oba rozsudky vydané městským soudem v předchozím řízení byly zrušeny Nejvyšším správním soudem.

[4] Soudce Mgr. Bc. Jan Schneeweis ve svém vyjádření k námitce podjatosti uvedl, že mu nejsou známé okolnosti, které by mohly zakládat důvod pochybovat o jeho

nepodjatosti v projednávané věci. Není k účastníkům řízení v žádném osobním či jiném poměru a nemá žádný zájem na výsledku řízení. Podle jeho názoru není námitka podjatosti důvodná, neboť na ni s ohledem na její odůvodnění dopadá věta třetí § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[6] Vyloučení soudce pro podjatost představuje výjimku z jinak obecného pravidla, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Proto musí být vzneseny skutečně závažné důvody, které brání soudci rozhodovat nestranně a spravedlivě (viz usnesení NSS ze dne 28. 4. 2005, č. j. Nao 8/2005-31).

[7] Obdobně zdůvodněnou námitkou podjatosti se Nejvyšší správní soud již zabýval v usnesení NSS ze dne 4. 1. 2018, č. j. Nao 355/2017-48, od jehož závěrů nemá důvod se odchýlit. Pro posouzení důvodnosti námitky podjatosti je určující, zda lze výše popsanou procesní situaci podřadit pod § 8 odst. 1 větu druhou, či větu třetí s. ř. s. Nejvyšší správní soud dospěl ve výše uvedeném usnesení k závěru, že smyslem § 8 odst. 1 věty druhé s. ř. s. je chránit instanční oddělenost jednotlivých stupňů soudní soustavy, resp. oddělenost veřejné správy a soudní moci, která přezkoumává její akty. Jinými slovy, není možné, aby se soudce Nejvyššího správního soudu podílel na přezkumu rozhodnutí krajského soudu, byl-li zároveň jedním ze soudců krajského soudu, kteří se na tomto rozhodnutí usnesli. Stejně tak není možné, aby se soudce krajského soudu či Nejvyššího správního soudu podílel na přezkumu rozhodnutí správního orgánu, na jehož vydání se jako úřední osoba sám účastnil.

[8] Tato situace ovšem v nyní posuzované věci nenastala. Soudce městského soudu, kterého považuje žalobce za podjatého, pouze byl v jednom řízení členem senátu soudu I. stupně, který přezkoumával rozhodnutí žalovaného, přičemž konečným výsledkem soudního řízení bylo vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení. Žalobce nově vydané rozhodnutí žalovaného opět napadl žalobou. V takovém případě není třeba chránit instanční oddělenost ve výše předestřenému smyslu, neboť senát, jehož je soudce Mgr. Bc. Jan Schneeweis členem, nebude přezkoumávat „vlastní“ rozsudek či správní rozhodnutí, které bylo tehdy předmětem přezkumu, nýbrž nově vydané správní rozhodnutí ve věci, v níž již jednou jiný senát téhož soudu rozhodnutí žalovaného zrušil. I kdyby tedy v nyní posuzované věci rozhodoval tentýž senát (ve shodném složení) jako ve věci předcházející, nebyli by jeho členové vyloučeni z projednávání věci ve smyslu § 8 odst. 1 věty druhé s. ř. s. (viz usnesení NSS ze dne 2. 11. 2023, č. j. Nao 164/2023-59), a je tedy logické, že vyloučen nemůže být ani jeden z členů senátu, jenž se podílel na rozhodování věci v předchozím řízení. Taková výjimka z principu zákonného soudce by nebyla odůvodněna žádnými závažnými důvody.

pokračování

[9] Žalobce neuvedl, jaký význam má mít pro námitku podjatosti skutečnost, že oba rozsudky vydané v řízení pod sp. zn. 14 Ad 13/2020 zrušil ke kasační stížnosti Nejvyšší správní soud. Neuvedl žádné skutečnosti, z nichž by bylo patrné, že senát 14 Ad, jehož členem byl soudce Mgr. Bc. Jan Schneeweis, dospěl k nesprávnému právnímu názoru z důvodů, které by bylo možné podřadit pod § 8 odst. 1 větu první s. ř. s.

[10] Shora popsanou situaci je proto třeba hodnotit jako okolnost, která spočívá v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech, která není podle § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce.

[11] Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že člen senátu 15 Ad městského soudu Mgr. Bc. Jan Schneeweis není vyloučen z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 15 Ad 20/2024.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. března 2025

Tomáš Kocourek
předseda senátu